

РЕШЕНИЕ

№ 16883

гр. София, 18.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 10.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **12826** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на А. А. А., търсещ закрила от С., ЛНЧ [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], РПЦ на ДАБ при МС, против Решение № 12012/18.11.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че издаденият административен акт е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила при издаването му.

В съдебно заседание жалбоподателят А. А. А. – редовно призован, се представлява от адв. Л., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет – редовно призован, се представлява от юрк. К.. Юрисконсулт К. иска съдът да отхвърли жалбата и да постанови съдебен акт, с който да потвърди решението като правилно и законосъобразно. Твърди, че административният орган е спазил административнопроизводствените правила при издаване на решението, както и материалния закон. Чуждият гражданин не отговаря на чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Не е преследван по повод етническа принадлежност, не е осъждан, като лично срещу него не е имало преследване и насилие, поради което счита, че издаденото решение е правилно и законосъобразно.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен Съд С. – град, I-во отделение, 54 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че жалбоподателят е подал молба за предоставяне на международна закрила с вх. № В-13-970/09.08.2024 г. /л.53/ в Регистрационно - приемателен център - [населено място] (РПЦ - [населено място]) до Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС) от А. А. А., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Р., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание; мюсюлманин - сунит, семейно положение: женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на чуждия гражданин са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ /л47/.

Административното производство по чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ е образувано с регистрирането на А. А. А. на 09.08.2024 г. в РПЦ - [населено място] по подадена от чужденеца молба с искане за предоставяне на международна закрила. Чуждият гражданин е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци, търсещи международна закрила в Република България.

Кандидатът първоначално е регистриран въз основа на попълнена декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представил оригинални документи за самоличност. В хода на производството чужденецът е представил фотокопие на карта за самоличност.

На 21.08.2024 г. с А. А. А. е проведено интервю, въпросите и отговорите са обективирани в Протокол с рег. № УП 6916/21.08.2024 г. /л.33 и сл./ Сирийският гражданин заявява, че е напуснал държавата си по произход през април 2024г., нелегално с помощта на трафикант за Турция, където е останал три месеца при леля си. Посочва, че е напуснал Турция, тъй като там ще бъде задържан и върнат обратно в С.. Влязъл е в България, през юли 2024 г. с трафикат. Навлязъл е в територията на страта, като е прескочил телените заграждения с помощта на стълба. След това с кола е тръгнал към С., но е бил задържан от полицията. Преведен е в районно управление /не се посочва кое/ за един ден и след това преместен в Б. за девет дни. Сочи, че това е първата му молба за международна закрила.

Молителят мотивира молбата си за международна закрила с войната в държавата си по произход. По време на проведеното интервю с рег. № УП 6916/21.08.2024 г. А. разказва, че е живял в [населено място], обл. Р. в С.. По професия е фризьор. Посочва, районът в който живеел се управлява от кюрдите. Сочи, че има много отвлечения на жени и деца. Няма ток и вода, както и работа. Излага доводи, че кюрдите ги присъединяват насила към тях, като Режимът бомбардира района и има сражения между кюрдите и Режима. Декларира, че желае да получи международна закрила в Република България и че не иска да се завърне в държавата си на произход, защото не желае да служи в казарма.

По време на интервюто сирийският гражданин заявява, че не притежава разрешение за влизане или пребиваване в друга държава членка на Европейския съюз, че не е имал проблеми основани на етническата му принадлежност и изповяданата от него религия в страната му по произход, че не е имал проблеми с официалните власти, армията и полицията в С., че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход.

От представените доказателства за молителя административният орган приел, че е сирийски гражданин, което се потвърждава от представеното фотокопие на карта за самоличност. Освен това, за установено е приел, че кандидатът произхожда от арабски етнос, в потвърждение на което

е фактът, че с него е проведено интервю на арабски език.

В конкретния случай етническата принадлежност на молителя не е достатъчно основание за предоставяне на статут на бежанец. Преди да напусне държавата си на произход той не е имал каквито и да е проблеми заради принадлежността си към кюрдския етнос, които да показват риск от евентуално преследване при завръщането му в С.. По собствените му думи той не е заплашван лично, не е ставал жертва на насилие, нито е арестуван, съден или осъждан. Видно от § 70 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН, самата принадлежност към определена етническа група обикновено не е достатъчно съществено основание да се иска статут на бежанец. В тази връзка, за предоставяне на такъв статут не е достатъчно само доказването на факта, че молителят е кюрд по етническа принадлежност. За установяване на обстоятелствата, визирани в чл. 8 от ЗУБ е необходимо наличие на личен елемент, тъй като актът, с който се предоставя бежански статут, е индивидуален административен акт, а не общ, имащ за адресат араби в С..

До приключване на административното производство молителят не представил доказателства сочещи, че е бил преследван или има опасност от бъдещо преследване по причини свързани с неговата раса, религия, националност, изразено политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Сирийският гражданин не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване.

В хода на проведеното с чужденеца интервю, от негова страна не са изложени обстоятелства, сочещи за наличието на някое от обстоятелствата, предвидени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ във връзка с чл. 8, ал. 4 и, ал. 5 от ЗУБ и не може да бъде квалифицирано като преследване спрямо чужденеца по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, или като риск от осъществяване на такова спрямо него. Персонално спрямо сирийския гражданин в държавата му по произход не е упражнявано насилие и лично не е бил обект на репресии. От изложените от чужденеца твърдения, той не е имал проблеми, нито с официалните власти в С., нито с други субекти по чл. 8, ал. 3 от ЗУБ.

Молителят не е бил политически ангажиран, в настоящия случай търсещият международна закрила не е обосновал твърдения за осъществено спрямо него преследване по някои от причините посочени в чл. 8, ал. 1 във вр. с ал. 4 от ЗУБ, а съгласно ал. 5 на чл. 8 от ЗУБ действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. От заявената от чужденеца бежанска история не се установило и наличието на наказателно преследване или наказание за отказ да отбие военната служба в държавата му по произход. Сред изложените от кандидата в интервюто причини за напускане на страната си на произход не били обективирани твърдения за физическо или психическо насилие, закони административни, полицейски или съдебни мерки, които да представляват действия насочени лично към него.

Поради изложеното, според АО, искането му в частта за предоставяне на статут на бежанец следвало да бъде отхвърлено като неоснователно.

За търсещия международна закрила липсвали и предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България и липсвали законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Искането на А. в частта за предоставяне на статут на бежанец следвало да бъде отхвърлено като

неоснователно.

На основание чл. 73, изречение второ от ЗУБ, АО разгледал необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут.

Търсещият международна закрила не направил обосновани изявления за наличието на реална опасност от тежки посегателства във връзка с възможността за прилагането на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Съгласно посочената разпоредба, хуманитарен статут се предоставял на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не можело или не желаел да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание.

Твърдения, релевантни с горепосочената норма от ЗУБ сирийският гражданин не е направил.

Административният орган не установил наличието на реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Според тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № C-465/07, понятията „смъртното наказание“, „екзекуцията“, както и „изтезанието или нечовешкото или унизителното отнасяне или наказание, наложени на молител в държавата му на произход“ използваните в член 15, букви а) и б) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (Директива 2011/95/ЕС) - обхващат ситуации, при които молителят е специфично изложен на опасност от определен вид посегателство. Обстоятелства, които в настоящия случай не се установили по отношение на сирийския гражданин.

От изложеното било видно, че А. не е напуснал страната си по произход, поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не са налице и данни, че търсещият международна закрила е заплашен от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми, както с официалните власти, така и с която и да било групировка на територията на С..

При разглеждане на основанията за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, АО съобразил Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело C- 465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл.15, б. в от Директива 2004/83/ЕО (Директива 2011/95/ЕС) относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт".

С цел установяване на актуалната обстановка в държавата по произход на молителя и извършване на преценка за приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изготвена и приложена Справка с вх. № ЦУ-1850/27.08.2024 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ към ДДБ при МС относно актуалното положение в С..

От изложеното можело да се направи извод, че за А. не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е неоснователно.

Във връзка с актуалната обстановка в държавата по произход на сирийския гражданин, подробно изложена по-горе и предвид постоянното пребиваване на членовете на семейството му в

[населено място], обл. Р., може разумно да се очаква, че търсещият международна закрила ще се установи на територията на държавата си по произход.

За А. липсвали предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ. Кандидата не е заявил член от семейството му да има предоставен статут в Република България. Лицето е дало информацията относно двамата му братя, които са в Германия, но не знае как пребивават.

Не били налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, от ЗУБ), тъй като той не се позовава на причини от хуманитарен характер. Изброяването на случаите, които обосновават невъзможността на чужденеца да пребивава в държавата по произход, не било изчерпателно. Що се отнася до хуманитарните причини, с оглед на които може да се вземе решение за предоставяне на закрила в Република България съгласно чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, те трябвало да са от такова естество, че да разкриват реална опасност от посегателство върху личността на чужденеца, който кандидатства за получаването на статут, който в настоящия случай по отношение търсещия международна закрила не се установили.

При преценката на всички относими факти, свързани с личното положение на молителя и държавата му на произход, се налага изводът, че искането за предоставяне на международна закрила е изцяло неоснователно.

Предвид тези мотиви ответникът постановил обжалваното решение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 54 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/.

Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и

добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/ или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му по произход, които да породят у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила, за такива не е съобщил и в държавата на

пребиваване. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Следователно от събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира.

Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка, съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

Видно от приетата по делото справка № МД-02-20/14.01.2025 г., на 19 декември 2024 г. специалният пратеник на ООН за С. е посетил Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS) и отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С. ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има нов социален договор за всички сирийци. Хуманитарната реакция в С. също ще трябва да се адаптира в хода на все още бързо променящите се условия в резултат на смяната на режима. ООН и нейните партньори започват възстановяването на някои ключови съоръжения, като болници и пътища, в по-стабилните райони, а като цяло над 16 милиона души се нуждаят от хуманитарна подкрепа.

Според изложеното в справката, са налице съобщения за въоръжени действия на североизток, въпреки че ситуацията със сигурността в големи градове като Д. и А. се стабилизира. Групиранката "Ислямска държава" (ИД) продължава да бъде настояща заплаха в страната и че израелските въздушни удари се повтарят през седмиците след заминаването на А.. Тези атаки нарушават суверенитета и териториалната цялост на С. и те трябва да прекратят незабавно.

ВКБООН посочва, че в периода 8-29 декември 2024 г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024 г. (до 29 декември 2024 г.) приблизително И 9 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Р. (25%), А. (Х.) (20%) и Д. (20%). Турция съобщава, че 35 114 сирийци са се завърнали доброволно от 8 декември 2024 г. насам.

В справката е отразено, че преобладаващата несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси, продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната. ВКБООН продължава да се ангажира с временните сирийски власти, включително срещата на 29 декември 2024 г. с кабинета на

управителя на Д. за обсъждане на хуманитарните потребности в провинцията.

На 8 януари 2025 г. специалният пратеник на ООН за С. заявява, че докато ситуацията със сигурността в някои региони се подобрява, безредиците продължават в крайбрежните региони, Х. и Х.. Въоръжени групи, включително терористичната мрежа на "Ислямска държава" (ИД) - и над 60 групи с противоречиви цели - също представляват постоянна заплаха за териториалната цялост на С.. Специалният пратеник съобщава за конфликта между Сирийската национална армия (SNA) и Сирийските демократични сили (SDF), както и за нарушенията на И.. Хуманитарната ситуация също остава сложна: почти 15 милиона сирийци се нуждаят от здравни грижи, 13 милиона са засегнати от остра продоволствена несигурност, а над 620 000 са вътрешно разселени. Щетите, причинени на язовира "Тишрин", ограничават доставките на вода и електричество за повече от 400 000 души.

В края на справката е посочено, че тя е изготвена в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището за изготвяне на информация за страните на произход” (2023 г.) и е съставена изцяло на базата на внимателен преглед на публично достъпни външни източници на информация, като всички използвани източници и уебсайта, на който са публикувани, са посочени в бележка под линия на съответното място в документа.

Обстоятелството, че е налице промяна в управлението на страната не води до друг извод, различен от този на решаващия орган, постановил оспореното в настоящото производство решение.

Що се касае до основанията, свързани с нежеланието на оспорващия да бъде мобилизиран, следва да се отбележи, че той е длъжен да изпълни своя дълг към сирийската държава, в случай, че бъде повикан.

Съдът, предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното решение е правилно като краен резултат и при изменената обстановка в С.. Същото е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто

е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотносими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Доводите в жалбата за допуснати нарушения на процесуалните правила са изцяло неоснователни. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение.

В заключение, доводите на жалбоподателят, че ситуацията в държавата по произход е не сигурна, съдът намира за необосновани. От изложената от чужденеца бежанската история се установява, че няма конкретни действия на преследване срещу него, не е имал проблем с официалните сирийски власти, няма реална опасност от тежки посегателства, не е бил принуден да напусне страната си на произход, поради опасност от налагане на наказание – екзекуция, изтезания или нечовешко и унижително отношение. От обсъдените данни за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрение на общественно-политическата обстановка. Това се потвърждава и от актуалната справка № МД-02-20 от 14.01.25 г. С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и липсата на претенции за присъждане на разноси и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 54 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А., търсещ закрила от С., ЛНЧ [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], РПЦ на ДАБ при МС, против Решение № 12012/18.11.2024 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването

му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.